

C.F. van der Horst

DODELIJKE LEUGENS

Artsen en patiënten misleid

C.F. van der Horst

DODELIJKE LEUGENS

Artsen en patiënten misleid

DODELIJKE LEUGENS, Artsen en patiënten misleid

© 2013 C.F. van der Horst
Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze publicatie mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke toestemming van de auteur.

© 2013 uitgeverij Per Veritatem Vis

Alle rechten voorbehouden.

www.dodelijkeleugens.nl

Bevat een bibliografische referentielijst, verklarende woordenlijst en index.

ISBN: 978-90-90-27908-4

NUR: 860

1. Gezondheid 2. Voeding 3. Industriële belangen 4. Wetenschap te koop 5.
Belangenverstrengeling 6. Lobby 7. Agrochemie & landbouw 8. Codex Alimentarius.

Boekomslagfoto: © Gina Sanders, 123RF

Typografie & Vormgeving: Gabriella Has

Disclaimer

De inhoud van dit boek is niet bedoeld als een aanbeveling voor de preventie, verlichting of genezing van ziekten. De diagnose en de behandeling van ziekten moet worden gedaan door medische professionals. Hoewel dit boek met de grootst mogelijke zorg samengesteld is, kan het onjuistheden of onvolledigheden bevatten. De auteur noch de uitgever zullen door geen persoon of instantie aansprakelijk gesteld noch verantwoordelijk geacht kunnen worden voor eventuele echte of vermeende schade, verlies of letsel als direct of indirect gevolg van de inhoud van dit boek.

Inhoud

Inleiding.....	11
Gezondheidsfactoren.....	19
Dokters.....	29
I. De geneesheer.....	29
II. Wat is een dokter?.....	31
III. Waar ging het mis?.....	36
IV. John Davison Rockefeller.....	37
V. Het Flexner Rapport.....	41
VI. De Foundations.....	50
VII. Invloed op Europa.....	55
VIII. Van "Geneeskunde" tot "Medicijnen".....	58
IX. De kracht en de tekortkomingen van de arts.....	64
X. Cholesterol.....	66
XI. NNT.....	71
XII. Wat is een goede oplossing voor hart- en vaatziekten?.....	73
XIII. Kanker.....	74
XIV. Suikerziekte.....	98
Voeding.....	105
I. Het belang van voeding.....	105
II. Verslechtering van voedingswaarden.....	108
III. Voedingspatroon.....	113
IV. Wat is gezonde voeding?.....	116
a. Water.....	118
b. Eiwitten.....	118
c. Koolhydraten.....	121
d. Vetten.....	122
e. Vezels.....	126
f. Vitaminen.....	126
g. Mineralen.....	131
h. Fytonutriënten.....	135
VI. Subklinische tekorten.....	140
VI. De kwaliteit van de voeding & Levensstijl.....	142
VII. Voedingsmiddelenindustrie.....	150
VIII. Aspartaam.....	152
IX. MSG.....	157

X. Fluoride.....	159
XI. Amalgaam.....	162
XII. ADH/RDA.....	164
XIII. Het vaststellen van de RDA.....	169
Overheid, industrie en monopolie.....	177
I. Dioxine en BSE.....	177
II. EFSA en de industrie.....	181
III. ILSI.....	186
IV. De ziel van Wageningen.....	192
V. Bijensterfte.....	197
VI. GGO's, de weg naar snelle goedkeuring.....	199
VII. FAO/WHO, ILSI & GGO's.....	203
VIII. GGO's - veilig of gevaarlijk?.....	209
IX. EFSA's probleem.....	223
X. Media Manipulatie.....	224
XI. Wetenschappelijke opinie & belangenverstrengeling.....	227
De farmaceutische industrie.....	241
I. Marketing en de farmaceutische industrie.....	241
II. Reclame voor ziekten.....	244
III. De invloed van artsenbezoekers.....	247
IV. Farmacie en psychiatrie: twee handen op een buik.....	248
V. Farmaceutische fraude en veroordelingen.....	257
VI. De oplossing voor manipulatie vanuit de industrie.....	265
VII. Farmaceutische Lobby.....	273
Wetenschap als marketinginstrument.....	281
I. Onderzoeksmethoden.....	281
II. RCT's en voedingssupplementen.....	286
III. Wetenschap is te koop.....	288
IV. Het manipuleren van onderzoek.....	293
V. Wetenschappelijke integriteit.....	296
VI. Peer review.....	304
VII. Belangenverstrengeling & marketing.....	305
a. Semi-overheidsinstellingen/ universiteitsonderzoekers.....	307
b. Derde partijen.....	307
c. Spookschrijvers (ghost writers) en gast-auteurs.....	312
d. Redactionele artikelen.....	315
e. Publicaties van "onafhankelijke" wetenschappers.....	316

f. "Onafhankelijke" wetenschappers als sprekers op (nascholings)symposia en bijeenkomsten.....	317
g. Advertenties in vaktijdschriften met "wetenschappelijke" claims.....	325
h. "Onafhankelijke" websites.....	327
i. PR firma's & Marketing.....	329
j. Artsenbezoekers.....	331
VIII. Klinisch onderzoek en manipulatie.....	331
IX. Patenten.....	333
Landbouw.....	339
I. GGO's en pesticiden.....	339
II. De mineralen- versus humustheorie.....	350
III. Kunstmest.....	355
IV. Een vruchtbare bodem.....	359
Codex Alimentarius.....	371
Epiloog.....	385
Appendix.....	393
De Code van Neurenberg.....	393
Verklarende woordenlijst.....	397
Referenties.....	421
Index.....	443

Een goed begrip van een tekst vereist een begrip van de terminologie. Voor dit doel is er achter in dit boek een verklarende woordenlijst opgenomen. De eerste keer dat een woord van deze lijst in de tekst voorkomt, is het voorzien van een asterisk.

Diverse mensen, ieder op zijn of haar eigen wijze, hebben mij geholpen met dit boek en graag spreek ik langs deze weg mijn dank hiervoor uit. Jullie weten wie jullie zijn. In het bijzonder wil ik bedanken: Ron, Corrie, Gabi, Inge, Tanja, Leon, Dick, Frank, Paul, Ruben en Liesbeth.

Ik draag dit boek op aan iedereen die zich inzet voor een leefbaardere wereld.

“Iedere waarheid doorloopt drie fasen

*1. In de eerste wordt
erom gelachen.*

*2. In de tweede wordt ze
wild aangevochten.*

*3. In de derde wordt ze als een
vanzelfsprekendheid geaccepteerd.”*

Arthur Schopenhauer

Duits filosoof (1788-1860)

Dodelijke leugens

Inleiding

Inleiding

Voor wie is dit boek?

Het is geschreven voor een ieder die vragen heeft over gezondheid. Vragen zoals: Hoe kan het dat bij een “second opinion” het advies van de tweede arts soms geheel afwijkt van de oorspronkelijk geconsulteerde dokter? Waarom leert de opleiding tot arts nagenoeg niets over voedingsleer en het voorkomen van ziekten? Waarom wordt er in de opleiding tot diëtist (de persoon naar wie de behandelend geneesheer verwijst, indien het dieet moet worden aangepast) amper aandacht besteed aan de zogenaamde micronutriënten*? Wie verschaft de arts informatie waarop hij zijn voorschrijvingsgedrag baseert? Hoe kan het dat steeds meer mensen kanker krijgen, terwijl er sinds 1971 al enorme sommen geld in kankeronderzoek gestoken worden? Hoe kan het dat farmaceutische bedrijven door rechtbanken met miljarden beboet worden, maar rustig doorgaan met de praktijken waarvoor ze veroordeeld zijn? Hoe zit het met medicijnen waaraan miljarden verdiend worden, terwijl er geen enkele wetenschappelijke ondergrond voor is? Hoe kan het dat de gezondheidszorg steeds maar duurder wordt — tot ze niet meer te betalen is? Wat is er gebeurd met de onafhankelijkheid van de universiteit? Zijn wetenschappers nog te vertrouwen? Wat is de relatie tussen het bedrijfsleven en overheidsinstanties? Wat is goede voeding en wat is de rol van de landbouw hierin? Zijn kunstmest en pesticiden echt ongevaarlijk zoals wordt beweerd? Hoe komt het dat er steeds meer chronische ziekten voorkomen? Deze en nog veel meer vragen worden in dit boek beantwoord. Belangrijker nog, met de antwoorden op deze vragen krijgt u gereedschappen om beter te bepalen hoe u de gezondheid van uzelf en uw dierbaren kunt verbeteren en behouden.

Gezondheid is een groot goed, misschien wel het grootste goed dat er is.

Het is een algemeen bekend gegeven dat goede voeding onontbeerlijk is voor een goede gezondheid. Minder bekend is wat goede voeding exact is en welke factoren een rol spelen in de landbouw en de voedingsmiddelenindustrie die de kwaliteit van het voedsel achteruit doen gaan en zelfs ziekten in de hand werken. Veel mensen weten niet of staan niet stil bij hoe ze kunnen beoordelen welke voeding nu daadwerkelijk gezond is en welke niet. Velen beschikken over verkeerde informatie die soms zelfs van hun arts, diëtist of van de overheid afkomstig is. Hoewel men denkt goed en bewust te eten, gaat op de lange termijn door verkeerde voeding de gezondheid achteruit. Een gebrek aan (correcte) informatie bestaat ook over wat een lichaam behoeft om zich gezond en sterk te houden. Zelfs artsen, een beroepsgroep waarvan men zou mogen aannemen dat die alles weet van gezondheid, weten hier over het algemeen maar bitter weinig over. Ze verwijzen naar diëtisten, maar ook die hebben door de eenzijdige en nagenoeg geheel op macronutriënten* geïntereerde opleiding hier een beperkte kennis over.

Vreemd?

Ja en neen.

Er zit een verhaal achter en het is een schokkend verhaal. Een verhaal waardoor u uw arts, uw voeding en aanbevolen richtlijnen vanuit officiële instanties waarschijnlijk anders gaat bekijken. Het is een verhaal dat velen misschien niet eens willen weten, maar dat nochtans waar is. En als u het verhaal kent, zal het u helpen betere keuzes te maken en een gezonder leven te leiden.

Hoewel dit werk niet over voedingsleer als zodanig gaat, geeft het elementaire tips die een ieder zullen helpen bij de keuze van werkelijk gezonde voeding. Besproken worden wat gezonde voeding is, de relatie tussen landbouw en de productie van gezonde voeding, industriële bewerking en wat dit met voeding doet (met inbegrip van toevoegingen zoals aspartaam en mononatriumglutamaat of MSG, van het Engelse monosodiumglutamaat).

U vindt in dit boek ook gegevens over hoe commerciële belangen prevaleren boven volksgezondheid en hoe de voedingsmiddelenindustrie en de farmaceutische industrie beleidsbepalers beïnvloeden ter verkrijging en handhaving van een monopolie — ten koste van UW gezondheid. Wist u dat universiteiten grote sommen geld van de industrie ontvangen en daarmee

hun onafhankelijkheid verkocht hebben? En dat tussen beleidsbepalers van overheidsinstellingen en leidinggevendenden uit het bedrijfsleven vaak een stoelendans wordt gedaan, waarbij men eerst voor de industrie en later voor de overheid werkt en omgekeerd — het zogenaamde draaideur effect?

De gezondheidszorg wordt bij voortduring duurder en de kosten rijzen zo de pan uit dat in de toekomst de gezondheidszorg niet meer te betalen is. Een van de redenen daarvan is dat er steeds meer chronische ziekten komen. Dokters weten daar niet echt raad mee, anders dan door adviezen op nascholingsdagen, in vakbladen en van artsenbezoekers op te volgen. De meeste artsen doen dit naar eer en geweten, maar krijgen vaak gekleurde informatie, omdat de nascholingsdagen en de artikelen in tijdschriften veelal, en de artsenbezoekers altijd, gefinancierd worden door de industrie, die haar investeringen terug wil zien. Uit onderzoek blijkt dat zelfs als artsen weten dat dit het geval is, ze toch in hun voorschrijvingsgedrag worden beïnvloed.

De industrie verdient enorme bedragen aan ziekte. Het laat daarbij niet na wetenschappers in te zetten bij de marketing van hun producten. Meer dan eens zijn negatieve gegevens over geneesmiddelen of chemicaliën achtergehouden en in sommige gevallen zijn studies zelfs vervalst — met desastreuze gevolgen. Het gaat hier letterlijk om dodelijke leugens. Adviescommissies of “onafhankelijke” onderzoeksinstituten zitten vol met wetenschappers die financiële banden met de industrie hebben. Artsen en wetgevers worden daardoor op het verkeerde been gezet en vele duizenden patiënten zijn als gevolg ervan overleden. Voor medische “oplossingen” die vaak geen oplossingen blijken te zijn, betalen we een enorme prijs — sommigen betalen zelfs met hun leven.

Er bestaan (soms grote) verschillen in kundigheid van artsen. De kwaliteit van de geneesheer wordt bepaald door wat hij na de basisopleiding bestudeerd heeft, zijn betrokkenheid bij de patiënt en bovenal zijn integriteit. U zult lezen welke factoren hierbij een rol spelen, wat een arts wel en niet over gezondheid weet en hoe u een goede arts kunt onderscheiden van een wiens advies u heel goed overdenken moet.

De gegevens die volgen dienen natuurlijk niet ter vervanging van een consult door een gekwalificeerd en kundig arts, maar zullen u in staat stellen om te begrijpen, wat u qua voeding of medisch handelen kunt doen om gezond te worden en/of te blijven. Als voorbeeld dienen drie belangrijke ziekten:

hart- en vaatziekten, kanker en diabetes, met voor de meesten onder u nieuwe inzichten en mogelijke oplossingen voor elk.

Samengevat vindt u hier de misstanden op het gebied van gezondheid, hoe wetenschap misbruikt wordt om artsen en patiënten — u dus — om de tuin te leiden en hoe de industrie op gewetenloze wijze een monopoliepositie heeft verworven en probeert uit te breiden. Veel belangrijker zijn echter, als u deze zaken eenmaal begrijpt, de oplossingen op de gebieden van landbouw, voeding en het herstellen dan wel het handhaven van een goede gezondheid.

Van een aantal van deze zaken zult u wellicht reeds een vermoeden hebben, andere zullen u waarschijnlijk verbazen. De details in dit boek zijn met de grootst mogelijke zorgvuldigheid geverifieerd en welk geloof en/of belang u hieraan hecht, is aan u. Achterin het boek vindt u de bronvermelding, zodat u zelf kunt verifiëren of de beschreven zaken inderdaad zo zijn.

Dit werk is verre van het laatste woord over de onderwerpen die erin behandeld worden. Noch pretendeert het volledig te zijn. Het is eigenlijk een bloemlezing van wat reeds over deze misstanden en misleiding bekend en vaak zelfs openbaar gemaakt is. Het is echter uniek, omdat dit boek de bestaande gegevens met nieuwe uit eigen onderzoek tezamen brengt. Hierdoor zult u verbanden zien en niet anders kunnen concluderen dat het niet om geïsoleerde, maar om stelselmatig voorkomende verschijnselen gaat, waarbij winstbejag de enige overweging is. Omdat het hierbij vele keren ten koste van de gezondheid en zelfs van levens ging, gaat het om dodelijke leugens die artsen en patiënten misleiden. Juist omdat er regelmatig in de pers over geschreven en gesproken is, kan het niet zo zijn dat politici zich van deze misstanden niet bewust zijn. Dat desondanks de politiek geen actie onderneemt, laat zien dat onze volksvertegenwoordigers, bewust of onbewust, aan de hand van de industrie lopen, een enkeling uitgezonderd. Alleen indien er genoeg mensen voldoende druk op de politiek uitoefenen, zal in deze situatie verandering kunnen komen.

Na het lezen van dit boek is het dus aan u, de lezer.

Ik wens u een goede gezondheid!

C.F. van der Horst

Dodelijke leugens

Hoofdstuk 1

Gezondheidsfactoren

A collection of various pills and capsules, including white and brown capsules and white tablets, scattered on a surface. The surface features a large, stylized number '500' in a light gray color, suggesting a connection to healthcare costs or insurance. The background is a light, textured gray.

Hoofdstuk 1

Gezondheidsfactoren

“Laat u niet door de medische autoriteiten of de politici misleiden. Ontdek wat de feiten zijn en neem uw eigen beslissingen over hoe u een gelukkig leven leidt en hoe u voor een betere wereld werkt.”

Linus Pauling

Biochemicus, tweevoudig winnaar van de Nobelprijs (1901-1994)

Er gaat in de voedingsindustrie groot geld om. Bij een aantal grote levensmiddelenfabrikanten heeft het geldelijk gewin zoveel prioriteit dat de producten die op de markt gebracht worden, amper bijdragen aan de gezondheid, terwijl ze zelfs, als deze in grote hoeveelheden genomen worden, de gezondheid kunnen schaden. Het is een redelijke stelregel dat hoe minder bewerkingen een voedingsmiddel ondergaan heeft, hoe gezonder het is. Immers, bij elke bewerking, zelfs al is deze enkel het wassen van groenten, gaan er voedingsstoffen verloren. Een goed voorbeeld is suikerriet, dat als plant allerlei fytonutriënten*, mineralen* en vitaminen* bevat. Bij de verwerking naar kristalsuiker, ondergaat suikerriet diverse mechanische en chemische bewerkingen. Hoeveel echte voeding, stoffen die het lichaam nodig heeft om gezond te blijven, is er na deze bewerkingen nog over?

Kunstmatige, chemische hulpstoffen dragen al helemaal niet bij aan de gezondheid. Deze worden o.a. gebruikt om het voedsel er mooier uit te laten zien, langer houdbaar te maken, een betere consistentie te geven of de smaak te versterken. Conserveringsmiddelen voorkomen dat bacteriën en schimmels op de voedingswaren aangrijpen, maar juist de bacteriën in de darmen spelen een belangrijke rol in het verteringsproces. Zitten er veel

conserveringsmiddelen in het voedsel, verteert het eten slecht, omdat de darmbacteriën hun werk niet of moeilijk kunnen doen. Van kunstmatige zoetstoffen en smaakversterkers, zoals respectievelijk aspartaam en MSG, zijn de schadelijke werkingen alom gerapporteerd (zie hoofdstuk 3). Van de hulpstoffen met e-nummers wordt beweerd dat deze niet schadelijk zijn, terwijl ze wel klachten kunnen veroorzaken, afhankelijk van de gevoeligheid van het individu. Het feit dat deze klachten mogelijk zijn, geeft aan dat de hulpstoffen inderdaad iets in het lichaam bewerkstelligen, wat niet in orde is. Voordat men dit echter ervaart als iets nadeligs, moet het al een behoorlijke invloed op het lichaam hebben. Geringe schade zal men niet zo snel bemerken, terwijl deze wel degelijk ontstaat. De kans bestaat dat door het stapeleffect* de stoffen op langere termijn aandoeningen kunnen veroorzaken.

De studies die de EFSA, de European Food Safety Authority, de commissie die gaat over de veiligheid van voedsel binnen Europa, gebruikt om een hulpstof al of niet goed te keuren, zijn nagenoeg altijd korte termijn studies. Over de lange termijn effecten is weinig of niets bekend. Deze studies worden grotendeels gedaan en/of gefinancierd door de voedingsfabrikanten zelf en vallen opvallend vaak positief uit. Dat goedkeuring door de EFSA weinig zegt over veiligheid voor de gezondheid, blijkt wel uit het feit dat, ondanks dat de EFSA ze heeft goedgekeurd, van een aantal kleurstoffen bekend is dat ze bij kinderen hyperactiviteit veroorzaken of versterken. Bij een eliminatiedieet* worden deze stoffen weggelaten en daarmee verdwijnt ook de hyperactiviteit.¹ Ouders die niet bekend zijn met de werking van deze toevoegingen, vertrouwen volledig op de arts (die er ook niet bekend mee is) die hun kinderen zware medicijnen zoals Ritaline voorschrijft. Ritaline staat op lijst I van de Nederlandse Opiumwet tussen andere zware drugs zoals heroïne, cocaïne, amfetamine, LSD, XTC en zware pijnstillers.²

Gezien de enorme sommen geld die voor de voedingsmiddelenindustrie op het spel staan en het feit dat het onderzoek dat de EFSA moet beoordelen, door de industrie zelf uitgevoerd is, is het niet uit te sluiten dat de EFSA niet objectief en niet in het belang van de consument oordeelt. Daarbij zijn leden van de EFSA niet onpartijdig. Zo kwam in mei 2012 de voorzitter van de EFSA, de Hongaarse Diána Bánáti, in opspraak vanwege belangenverstremming met de industrie. Zij was naast haar functie binnen de EFSA, ook lid van de raad van bestuur van International Life Sciences

Institute (ILSI), een lobby-organisatie voor voedsel en biotech die door de voedselindustrie gesponsord wordt (o.a. door BASF, Bayer CropScience BioScience, Coca Cola, MacDonaldis, Unilever en Monsanto). Als gevolg van de onthullingen legde ze haar functie bij ILSI neer, maar bleef aan bij de EFSA. Nog drie andere leden van de EFSA bekleedden actief functies bij de voedselindustrie. Ondanks de affaire rond Bánáti behielden zij hun nevenfuncties. Dit geeft te denken over hoe men binnen de EFSA ten opzichte van belangenverstrengeling staat. Sterker nog, de Europese Commissie droeg na deze affaire Mella Frewen, lobbyist van de voedselindustrie (vooral voor genetisch gemanipuleerde planten die in Europa verboden zijn) en voormalig werknemster van Monsanto, voor als bestuurslid van de EFSA's Management Board. De benoeming ging niet door vanwege de storm van protesten die deze controverser uitlokte. De overkoepelende Europese Commissie zelf was al eerder in opspraak gekomen, toen haar commissielid voor gezondheid en consumentenbeleid, John Dali, in verband gebracht werd met het manipuleren van de Europese tabakswetgeving ten faveure van de tabaksindustrie. Het resulterende onderzoek van de Europese Fraudedienst (OLAF — European Anti-Fraud Office) leidde tot zijn aftreden.

In 2005 stelde EFSA heel duidelijk bij wie de verantwoordelijkheid voor de veiligheid van genetisch gemanipuleerd voedsel ligt. De verklaring die ze uitgaf luidde: “Het is niet de bedoeling dat de EFSA dergelijke [veiligheid] studies verricht, omdat het aan de aanvrager [de biotech-industrie*] is, om de veiligheid van het GG*-product in kwestie aan te tonen.”³ Hierdoor stelt de EFSA zich afhankelijk op ten aanzien van de kwaliteit, presentatie en (statische) interpretatie van de studies van de industrie — studies die, zoals meer dan eens gebleken is, te manipuleren zijn.

Tekenend voor de grote invloed van de industrie op Brussel is de werkgroep die de EFSA in het leven geroepen heeft, om de drempelwaarden voor toxicologisch gevaar vast te stellen: de zogenaamde *Threshold for Toxicological Concern* (TTC). De TTC is een oud initiatief van de industriële lobbygroep ILSI. Maar liefst 10 van de 13 leden van deze EFSA werkgroep zijn direct of indirect met ILSI verbonden. Met een dergelijke invloed van de industrie op zowel de Europese Commissie en de EFSA moge het duidelijk zijn dat men niet aan de EFSA kan overlaten, welke voedingsmiddelen al dan niet goed zijn. Goedgekeurd door de EFSA kan alsnog betekenen dat ze slecht

voor de gezondheid zijn en omgekeerd, niet goedgekeurd door de EFSA kan betekenen dat ze wel goed voor de gezondheid zijn.

De TTC bepaalt de maximale hoeveelheid van giftige stoffen, zoals pesticiden, die in onze voeding mag zitten. Alleen daarom is het duidelijk dat de industrie de commissie wel moet beïnvloeden. Immers, zou de commissie het consumentenbelang voor ogen hebben, zou er helemaal geen gif of potentiële gifstoffen in het voedsel getolereerd worden. Het is echter nog zorgwekkender dat de TTC werkgroep het protocol ter beoordeling van gifstoffen nu wil toepassen op waardevolle voedingsstoffen zoals vitamines en mineralen. Er is zoveel onbekend nog op het gebied van deze micronutriënten dat men sinds de Tweede Wereldoorlog al gist naar wat de aanbevolen dagelijkse hoeveelheid voor elk is. Men heeft deze, ondanks het ontbreken van een harde wetenschappelijke basis, voor vitamines en mineralen bijzonder laag vastgesteld. Er zijn diverse aanwijzingen, waarover later meer, dat de dagelijkse behoefte vele malen hoger ligt. Als men de dagelijkse behoefte gedurende bijna 70 jaar al niet goed kan vaststellen, zullen er ook problemen zijn bij het vaststellen van een veilige bovenwaarde. En vergis u niet, het gaat om een door de industrie gedomineerde werkgroep met een missie: het idee achter het vaststellen van bovenwaarden voor vitamines en mineralen is om hoge en effectieve doseringen van die stoffen te verbieden, zodat deze niet meer ter voorkoming en genezing van ziekten gebruikt kunnen worden en de consument volledig aangewezen wordt op de farmaceutische industrie.

Een andere factor die de gezondheid beïnvloedt, is de landbouwindustrie. De biotechnische industrie met genetische manipulatie en de petrochemische industrie met kunstmest en landbouwgif spelen hier een dominante rol. Om met kunstmest te beginnen, Max Gerson, de arts die kanker bestreed door onder andere een biologisch en vegetarisch dieet, zag als kind al dat aardwormen vluchtten uit grond die met kunstmest behandeld is. Zijn conclusie was dat wat slecht voor de aardworm is, zeker ook niet goed voor de mens kon zijn. Een nadeel bij kunstmest is dat het gebruik ervan leidt tot een eenzijdige toevoer van voedingsstoffen. Men spreekt bij een grote groep kunstmeststoffen van NPK-getallen, refererend naar drie voornaamste bestanddelen: stikstof [N] fosfor [P], en Kalium [K]. Niet alleen doordat hoofdzakelijk deze en niet alle verbruikte elementen van de bodem aangevuld worden, maar ook doordat het bodemleven, essentieel voor een gezonde

plant, kapot wordt gemaakt, draagt dit bij om de voedingswaarde van landbouwgewassen nadelig te veranderen.

Daarnaast wordt er gesproeid met pesticiden, die niet alleen de grond vergiftigen en in de plant komen, maar ook, door het doden van insecten en schimmels, juist de prikkel voor een plant wegnemen, om secundaire plantstoffen* aan te maken die hem sterk en bestand maken tegen die levensvormen. Door het gebruik van deze giften, maken de planten deze afweerstoffen niet meer aan, waardoor de voedingswaarde voor mens en dier achteruit gaat. Een groep stoffen die planten als gevolg van het sproeien niet meer aanmaken, is salvestrolen, essentieel in de preventie van kanker. Ongetwijfeld zal het verdwijnen van salvestrolen hebben bijgedragen aan de explosieve groei van kankergevallen die parallel loopt aan het toenemend gebruik van landbouwgif.

Doordat de gifstoffen in de plant worden opgenomen, komen ze in de voedselketen terecht. Israël was in de 70-er jaren het enige Westerse land dat gevaarlijke pesticiden verbood. Het was ook het enige land waarbij borstkanker bij vrouwen afnam, terwijl bij andere Westerse landen er sprake was van een toename. Uit een studie van de universiteit van Jeruzalem bleek er een direct verband met de afname van het gebruik in pesticiden.

Dat de commerciële belangen zeer zwaar wegen, blijkt uit het feit dat een zware industriële lobby in Brussel er jarenlang in slaagde om de EFSA neonicotinoïden toe te laten. Dit terwijl in wetenschappelijke studies een duidelijk verband aangetoond is tussen het gebruik van deze pesticiden en de massale bijensterfte. Bijen spelen een bijzonder belangrijke rol bij de bestuiving van planten en het ontstaan van vruchten en zaden. Zonder bijen geen voedsel en dus vormt bijensterfte een ernstige bedreiging voor het leven op aarde. Onder druk van de publieke mening is nu een twee jaar durend moratorium voor neonicotinoïden uitgesproken. Roeren genoeg mensen hun mond, kan er iets tegen gedaan worden!

Bij gezondheid spelen artsen en geneeswijzen een cruciale rol. Er blijkt echter iets aan de hand met de medische wereld zoals wij die kennen. Hoe vaak hoort men niet dat de arts geen antwoord heeft op wat men mankeert, of dat een diagnose of behandeling niet juist is? Gelukkig gaat het ook vaak goed, wat deels te danken is aan de arts en deels aan de veerkracht van het menselijk lichaam. De meeste artsen doen hun werk gewetensvol en hebben het beste met de patiënt voor.

Dat roept de vraag op hoe het kan zijn dat een dokter soms de plank geheel mis slaat, of geen antwoord op ziektebeelden heeft. Hoe kan het, ondanks het feit dat men reeds vele, vele miljarden in kankeronderzoek stopte (en stopt) dat er steeds meer kanker bij mensen voorkomt? Hoe kan het dat zelfs kinderen op steeds jongere leeftijd zeer zware medicijnen, zoals de al eerder genoemde “hard drug” Ritaline, voorgeschreven krijgen?

Ook hier blijkt de macht van de grootindustrie bepalend. Er blijkt een sturing van medische opleidingen, nascholingen, vakliteratuur en zelfs politici te zijn, die veel geld oplevert voor de industrie, maar de gezondheid van de patiënt, dus bij tijd en wijle misschien UW gezondheid, schaadt.

Er loopt een rode draad door al deze gebieden. Of het nu gaat om voeding, kunstmest, landbouwgif, medicijnen, uitoefening van de geneeskunst en zelfs landbouwzaden, het draait, vanuit het bedrijfsleven gezien, om een ding: het creëren en handhaven van een monopolie. Het gaat tenslotte om geld verdienen. Zoals u lezen zult, schroomt men daarbij niet, om met leugens overheden, artsen en patiënten te misleiden. De integriteit van wetenschappers die door de industrie ingezet worden om de veiligheid of effectiviteit van de producten aan te tonen, is soms ver te zoeken.

Hoe zit dit bij dokters?

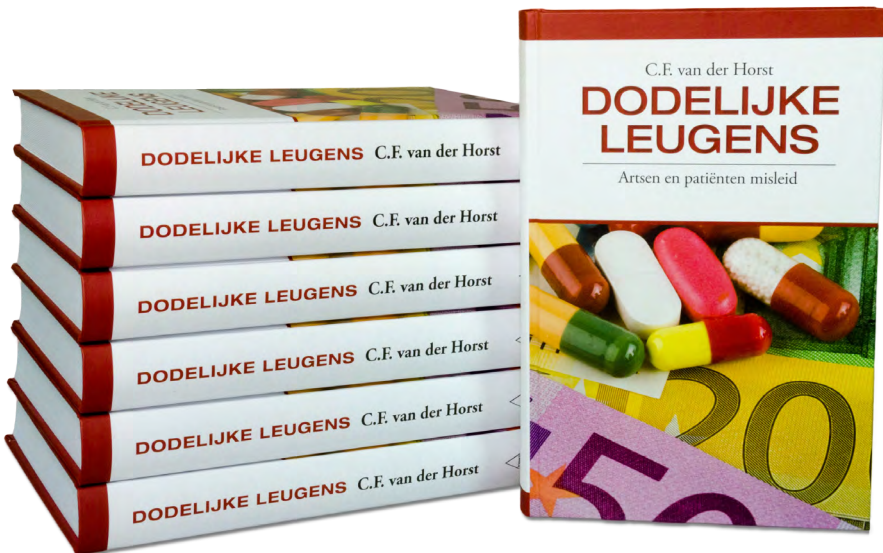
C.F. van der Horst

DODELIJKE LEUGENS

Artsen en patiënten misleid

Website:

www.dodelijkeleugens.nl

Hebt u zich ooit afgevraagd, waarom er steeds
meer mensen kanker krijgen?

Zonder dat u het doorhebt, loopt ook u
een groot risico. Deze dreiging past in een
horrorfilm, maar vindt nu en in het echte
leven plaats. Misschien kent u zelfs
een aantal van de slachtoffers.

Dagelijks worden keiharde leugens
gebruikt die ons ziek maken en houden –
dodelijke leugens als we het niet overleven.
Hier vindt u ruim 800 referenties die onder
meer documenteren, hoe wetgevers,
artsen en uiteindelijk u worden misleid.
Dit boek onthult de rauwe werkelijkheid.
Het zal u wapenen tegen geknoei
met uw gezondheid.

ISBN 978-90-90-27908-4

9 789090 279084 >